

»Í Jesu navn, nú fóru vit!«

Tá reistist ein sjógvur aftan. Fingu ikki fyrsta brot, báturin sigldi ju so skjótt, komu at liggja undir øðrum broti, sum seig bátin upp undir seg, og hvøldi so brotið niður yvir okkum.

Tað síðsta, eg hoyrði, var Johan Gaard, ið segði:

»Í Jesu navn, nú fóru vit!«.

Karl Gaard í Oyndarfirði greiðir frá einum ringum útróðrardegi í 1924

Síða 11

Ung- dómur- in sera fittur og góður at umgang- ast

— sigur rektarin í
Hoydølum

Síða 9

Leygardagur 22. mai 1982

Ávarar í Grønlandsposten:

Ansið eftir! Føroyingar royna at lumpa okkum!

»Eg vóni ikki, at politisku umboðsmenn okkara vera so bláoygdir og so naivir, at teir uttan nakað geva føroyingum, ella nakrari aðrari fiskiveiðutjóð, fiskiloyvi á so veikum grundarlag, sum brosmuætlanin má sigast at byggja á.«

Hetta skrivar Erik Lybert úr Nuuk í einum lesarabrævi í Grønlandsposten 5. mai.

Erik Lybert ávarar móti ætlanini um føroyska royndarveiðu eftir brosmu við Eystur-Grønland. Hann skrivar, at tilik royndarveiða vil raka meint aðrar stovnar, so sum rækjuna, kongafiskin og torskun. Hann hevur hug at skýra hetta fyrri tað rama bluff.

Bare et bluff?

(Færingernes påtænkte brosme-fiskeri et tvivlsomt initiativ)

I følge radioavisen af den 16. april omgås færøske fiskere med planer om at indlede forhandlinger med de grønlandske fiskerimyndigheder om forsøgsfiskeri af brosmen på østkysten, en »hidtil upåagtet fiskeart« — sådan som det så spændende hed i radioavisen.

Ethvert forsøg med henblik på en mere effektiv udnyttelse af vore allerede kendte og mindre kendte fiskearter er naturligvis noget, vi må følge med interesse og årvågenhed, sådan som vi i tidens løb også har været vidner til

mange initiativer af den art, med mere eller mindre heldigt udfald — rent økonomisk.

Med denne forsøgstanke har færingerne atter vist, at de tager det alvorligt med deres løfte om mere intimt samarbejde grønlandere og færøske naboer imellem, sådan som den færøske befolkning op mod EF-afstemningen så højlydt har gjort sig til talsmand for.

Det med brosmefiskeriet er bare et mærkeligt påfund, synes jeg. Færingerne ved jo udmærket, at

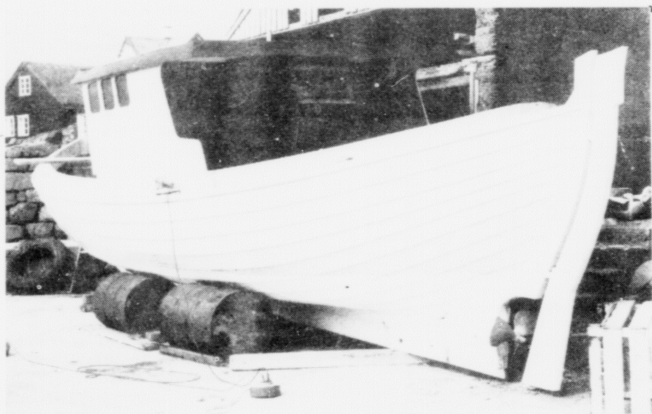
brosme-forekomsten i de grønlandske farvande er begrænset til områder, hvor der normalt drives dybhavsfiskeri f.eks. efter rejer og rødfisk. For Østgrønlands vedkommende er brosmeforekomsten så vidt jeg ved desuden koncentreret i et område, hvor torskens vandringsveje til og fra islandske farvande findes. Jeg mener derfor, at et intensivt brosmefiskeri ganske automatisk vil gå ud over vore i forvejen så sårbare fiskearter, nemlig rejer, rødfisk og torsk.

Tanken om et erhvervsmæssigt samarbejde med nabolandene ser på papiret yderst fristende ud, måske særligt når man diskuterer spørgsmålet omkring et, af diverse forfriskninger bugnende, kon-

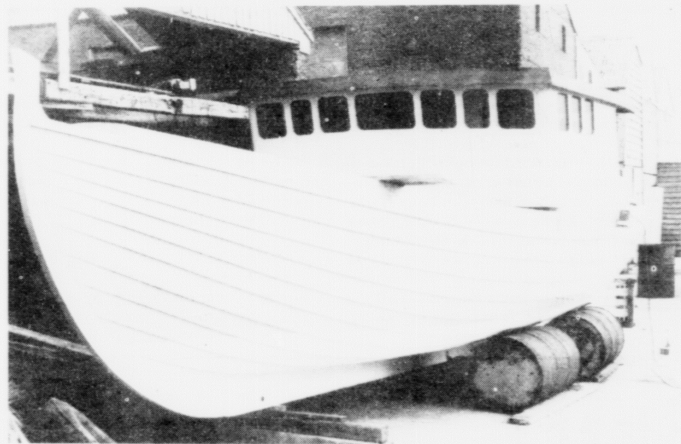
ferencebord, men jeg håber ikke, at vore politiske repræsentanter vil være så bløjede og så naive, at de uden videre vil give grønt lys til færøske, eller en hvilken som helst anden fiskerination, på så løst et grundlag som brosmeprojektet må anses at være.

Tro mig, mine herrer, der kan aldrig blive tale om et positivt og frugtbart samarbejde, hverken med færing eller islændinge, så længe vi har så ulige vilkår med hensyn til fangstkapaciteten, priserne samt afsætningsmulighederne. Alle økonomiske fordele ved et udbygget fiskerisamarbejde, både med færing og islændinge, ligger fortsat langt uden for vor rækkevidde.

Erik Lyberth, Nuuk

Nógvir maskinbátar verða smiðaðir upp undir summarið. Bátin á myndunum sóu vit á bryggjuni í Norðragøtu. Hann er 29 fótur til longdar og hevur 60—80 hesta maskinu. Tað er bátasmiðurin Sonnie Rasmussen í Fuglafirði, sum hevur smiðað hann.

Og bert fáar metrar aftan fyrri hendan vóru menn í ferð við at gera ein annan nýggjan bát kláran at koyra á sjógvin. Tað var eitt 8-mannafar, bygt í Vágum